

OPINIÓ

Gerard Roca Ayats, l'escultor sense normes

Gerard Roca a Carrara amb els blocs de marbre **ADRIANA BERNÁCER.**

PAU LANA O

El seu avi era pastor i matava les hores amb una navalla amb què feia figures de fusta que l'àvia venia al mercat. Va ser l'única connexió familiar de Gerard Roca Ayats amb l'art. Un vailet precoç que als onze anys amb un amic guanyava les hores al taller de Josep Serrat, escultor de Bescanó, que li va ensenyar a treballar la fusta i la pedra amb eines tan sofertes com un tornavís i un martell de ferrer. Dotat d'un talent natural, que el portava a experimentar amb les pedres que trobava caminant –“les recollia i segons la forma mirava de fer-hi un cap”– la seva va ser una formació autodidacta que va passar per l'estudi dels clàssics, els mestres de l'escultura figurativa, complementats amb el dibuix i l'anatomia. Als catorze anys va fer un primer trànsit cap a la pintura i als setze va descobrir la tècnica de l'aerografia sobre

carrosseria, centrada, sobretot, en la personalització de motos i cabines de camions. L'activitat li va donar nom internacional, però va ser el retorn a la pintura el que li va permetre modelar una personalitat allunyada del manierisme i de les escoles oficials i dotar-se d'un estil propi a cavall entre el clasicisme i el figurativisme que no tan sols se salta les normes sinó que presenta una proposta activa en què tant el material com la forma es complementen per generar una obra plena de sentiment i contemporaneïtat.

Roca, que la setmana passava va viatjar a Carrara per triar els blocs de marbre amb què tallarà una part de les noves creacions, es queixa de les dificultats que es presenten a l'hora de trobar pedra de Girona, i encara que reivindica la seva trajectòria autodidacta –“mai he fet cap curs de res, ni faig cap original de fang sinó que després de l'esbós faig talla directa; és més fresc, i no tens marge d'error”–, reconeix que potser hauria de haver jugat més amb l'abstracció. No renega de l'obra feta, ja siguin els busts de personalitats, entre d'altres el de Remedios Varo, les llegendes de Girona retallades en pedra, o l'ambó de l'església de Meritxell d'Andorra. Lluny dels circuits integrats, des d'Anglès, Roca Ayats vol obrir noves propostes. Mai ha deixat la il·lusió dels onze anys.